

[Kofod-Svendsen]

dømmer de fortsatte atomprøvesprængninger i Øst og Vest . . . «.

Den 16. januar havde vi en debat her i folketings salen, som drejede sig om Sovjets invasion og de myrderier, som foregik i Afghanistan. Da brugte vi også ordet »fordømmer«, men er det rimeligt at bruge samme glose over for konkrete myrderier og en atomprøvesprængning? Er det rigtig at sige, at de er af helt samme kategori? Det synes jeg ikke. Der kunne man have brugt en anden formulering for trods alt at markere en forskel på en systematisk nedmejnning af mennesker og en atomprøvesprængning. Jeg er udmærket klar over, hvad en atombombe kan bruges til, men man må trods alt skelne mellem en direkte nedslagning af mennesker og atomprøvesprængninger. Derfor finder jeg, at indledningsformuleringen burde have været noget anderledes.

Et andet af punkterne, som jeg har kigget nøje på, og som jeg synes burde have været formuleret anderledes, er det sidste punkt, om at indkalde til en konference. Vi har nedrustningsforhandlinger i Genève. Er det ikke naturligt og rigtigst at satse på dem, eller er det bedre at få yderligere en konference i stand? Jeg er ikke overbevist om, at det vil være det gavnligste, når mit udgangspunkt er det, jeg begyndte med at sige: vi ønsker et prøvestop, vi ønsker en international aftale, som forbyder fremtidige atomprøvesprængninger. Jeg er således ikke blevet overbevist om, at det, der siges i det socialdemokratiske forslag til dagsorden om indkaldelse af en ny konference, er det rigtige.

Det er klart en vurdering, men jeg har givet udtryk for min. Jeg synes, der er to punkter, hvor det socialdemokratiske dagsordensforslag trænger til en forbedring. Det er det bidrag, som jeg vil komme med ud fra det grundsynspunkt, at i hovedsubstansen i de fire punkter, som udenrigsministeren begyndte med, har vi fat i det væsentlige: hvordan agerer vi for at nå disse mål? Og her synes jeg, at den socialdemokratiske dagsorden lider af nogle svagheder. Jeg synes, det stadig væk er trist, at vi ikke har fået yderligere drøftelser, som mere havde taget udgangspunkt i de klare målsætninger, som der er enighed om. Tog vi udgangspunkt her, ville vi på en bedre måde arbejde for det, vi alle sammen ønsker, nemlig en international aftale, som forbyder fremtidige atomprøve-

sprængninger. At vi får standset våbenkapløbet, må være det altoverskyggende og vigtige mål at nå.

(Kort bemærkning).

Lasse Budtz (S):

Jeg beder om ordet for en kort bemærkning nu, da jeg forstår, at hr. Kofod-Svendsen af gode grunde skal gå, og jeg vil godt lige give ham et svar inden.

Jeg synes for så vidt, at hr. Kofod-Svendsen fra kristeligt folkeparti selv har besvaret sit spørgsmål om, hvorfor socialdemokratiet ikke har henvendt sig til kristeligt folkeparti. Jeg hører til dem, som ved tidligere debatter har ment at kunne høre en forskel i stemmeføringen. Jeg synes, jeg har fornemmet nogle nuancer hos kristeligt folkeparti, som på behagelig måde f.eks. lagde afstand til centrum-demokraterne og venstre. Det syntes jeg var tiltalende, og det var formentlig også en af årsagerne til, at vort partis formand, hr. Anker Jørgensen, ved det pågældende møde efterlyste noget fra kristeligt folkepartis side. Det er imidlertid ikke kommet, og kendsgerningen er jo, at kristeligt folkeparti siger mange pæne ord, men binder sig til den politik, som vi f.eks. har hørt forklaret af hr. Ivar Hansen i dag på en utrolig forenklet måde, må jeg sige, men lad nu det ligge. Man kan altid diskutere, hvordan man skal sige tingene, men jeg har sjældent hørt noget så forenklet af en i øvrigt meget vanskelig problemstilling som den, vi har i dag.

Sagen er ganske enkelt, at kristeligt folkeparti, når det kommer til stykket, ikke vil løsrive sig bl.a. fra hr. Ivar Hansens måde at tænke på. Vi har adskillige gange mere end antydnet, at vi syntes, at kristeligt folkeparti havde en større forståelse for afspænding og nedrustningens betydning, men kristeligt folkeparti har faktisk ikke gjort noget som helst andet end igen at give antydninger på talerstolen her, men ellers bundet sig til udenrigsministeren, til hr. Ivar Hansen, til hr. Erhard Jakobsen og selvfølgelig også til de konservative. Ærlig talt: vi må se noget substantielt, før vi begynder at forhandle med kristeligt folkeparti, men vi vil meget gerne forhandle med kristeligt folkeparti, især hvis det kunne føre til noget interessant politisk.

(Kort bemærkning).